

G.

„Gorje hudobnim, blagor dobrim.“

Hudobnemu človeku se prej ali slej hudo godi; dobri pa dobi gotovo plačilo, če ne na tem, pa na unem svetu.

H.

„Hitro začeto je dvakrat prijet.“

Kdor se pri delu ne obotavlja, temuč urno začne delati, kmali in dobro dokončá delo.

„Hvala je večkrat poguba.“

Ni dobro, če vselej vsako reč in vsakega človeka hvalimo, če zapazimo, kaj hvalnega. Nekteri ljudje se zavoljo hvale prevzamejo in si dobro serce spačijo.

I.

„Imaš me, ne znaš me; zgubiš me, poznaš me.“

Če je človek srečen, ne spozná, da mu je dobro; kadar ga sreča zapusti, še le vé, kako dobro mu je bilo. (Konec prih.)

Zastavica.

Trije bratje gredo v gostivnico in vsaki vzame eno sestro sabo. Ko se nekoliko poživé, vprašajo, koliko so dolžni. Gostivničar pravi: Vsaka oseba naj plača 45 $\frac{1}{2}$ kr. n. dá. Začno plačevati; prva oseba dá 1 denar, druga dá 2 denarja, pa pol manj plača, kakor prva; tretja oseba dá 3 denarje, pa pol manj plača, kakor druga; četrta dá 4 denarje in ravno tako tudi pol manj plača, kakor tretja i. t. d. Gostivničar vidi, kako ti gosti čudno plačujejo in pravi: Ravno toliko denarjev bom dal vsaki osebi nazaj, kolikor jih je plačala. In res; prva oseba dobi en denar, druga dva, tretja tri, četrta štiri i. t. d. S kakošnim denarjem je vsaka oseba plačala, in kakošnega je vsaka nazaj dobila, in koliko so vsi ti gosti vkup plačali?

J. Katiger.

Kaj je časopis.

Časopis je kakor vertec,
Ki rastlin precej ima;
Treba je za rast jim solnca,
Vlage tečne pa gnojá. —
Tiči razni v takem vertu
Gnjezdijo se in pojó;
Ko utihne mili slavček,
Vrabci krič še zaženó. —

A. P.